

Władysław Izdebski
Dariusz Kardas
Włodzimierz Krysztofczyk

**TENDENCJE
WSPÓŁCZESNEGO
BRYDŻA**

Warszawa 2012

Tendencje współczesnego brydża (8)

Nowa baza – nowe możliwości

Właściwe rozumienie konkretnej sekwencji, tak w strefie końcówki jak i szlemikowej, w znacznej mierze uwarunkowane jest bazą systemu. Zasadnicze różnice wynikają przede wszystkim z szerokości siły otwarć oraz *zasad forsingu*. Przykładowo:

a)	W	E	b)	W	E
	1 ♥	4 ♥		1 ♥	2 ♣
				2 ♦	2/3/4 ♥

W klasycznych systemach o szerokiej strefie otwarć (11-20 PC), skok na 4♥ (sekwencja a) musi być precyzyjnie zdefiniowany, by otwierający wiedział, czy może już z nadwyżkową kartą wędrować w kierunku szlemika, czy też dopiero z maksymalną. Modelowo skok na 4♥ wskazuje małą siłę i duży układ, np.:

♠ 7 ♥ D 8 7 5 4 ♦ D 10 8 7 6 ♣ 9 3

A więc, w znacznej mierze jest to odzywka blokująca. Ale tak dobrze zdefiniowana odzywka informuje także przeciwników, że oni także posiadają dobrze sfitowany kolor oraz wielce prawdopodobne wyłączenie w kierach. W oparciu o tę wiedzę często podejmują rękawice, licytując wyżej (chroni ich *prawo lew łącznych*).

Przypuśćmy teraz, że licytujemy systemem *Precision Club*, w którym otwarcie 1♥ ma wąski przedział siły (11-15 PC). Wtedy E może skoczyć na 4♥ nie tylko ze słabą, układową ręką jak powyższa, ale także z konstruktywną, opartą o miltony (bez zbytnich szans na szlemika), np. taką:

♠ A 10 9 4 ♥ K D 6 ♦ D 10 8 6 ♣ D 3

Jeśli teraz przeciwnikom przyjdzie do głowy dalsza licytacja, zostaną silnie skarceni.

Także w sekwencji (b) zupełnie innego znaczenia nabierają rebidy odpowiadającego 2/3/4♥, w zależności czy gramy przykładowo *Wspólnym Językiem*, czy wspomnianym *Precision Club*.

a)	W	E	b)	W	E
	1 ♠	2 ♣		1 ♠	2 ♣
	2 ♦	2 ♠		2 ♦	3 ♠

W klasycznym rozumieniu licytacji rebid odpowiadającego 2♠ jest nieforsujący, więc E chcąc sforsować licytację, musi skoczyć na 3♠. Ale w dzisiejszych czasach, gdy standardem staje się system 2/1 GF, sekwencja (a) jest forsująca, więc sekwencja (b) staje się niemal nieużyteczna. Co najwyżej można jej nadać jakieś specjalne, silnie sprecyzowane znaczenie. Na przykład, jeśli chcemy nadal trzymać się w miarę klasycznych wzorców, modelowy skok na 3♠ powinien wskazywać rękę:

♠ A D 3 ♥ 7 6 3 ♦ 9 6 ♣ A D W 6 3

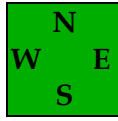
- miltony w kolorach licytowanych (dwie figury starsze w pikach, trzy dowolne w treflach), brak zatrzymań w kolorach nie licytowanych. Pozwoli to otwierającemu łatwo wybrać kontrakt ostateczny, np.:

W ₁ :	W ₂ :	<div style="border: 1px solid black; background-color: #008000; color: white; padding: 5px; display: inline-block;"> N W E S </div>	Odpowiadający
♠ K W 10 7 2	♠ K 10 7 6 5 2		♠ A D 3
♥ D 10 9 2	♥ A 10 9 2		♥ 7 6 3
♦ K 10	♦ 5		♦ 9 6
♣ K 2	♣ K 2		♣ A D W 6 3
	W	E	
	1 ♠	2 ♣	
	2 ♥	3 ♠	
	?		

Teraz W zapowie 3BA z pierwszą ręką, a 6♣ z drugą.

Pary włoskie stosują w powyższej sekwencji *splintera* - 3♠ wskazuje krótkość i uzgadnia kiery. Oto przykład zastosowania tej koncepcji w praktyce:

♠ A W 9 8 7
♥ W 10 8 4
♦ 7
♣ A W 3

♠ 10
♥ A 7 6 3
♦ A D 8 6 4 3
♣ K 7

W Lauria	E Versace
1 ♠	2 ♦
2 ♥	3 ♠ ¹
3 BA ²	4 ♥
pas	

¹ – splinter uzgadniający kiery; ² – non-serious 3NT, nie jest źle z wyłączeniem pikowym, dają ci przepustkę do ewentualnego szlemika, ale ostrzegam, że nie mam nadwyżek. Z nadwyżką Lauria zgłosiłby cue-bid.

Przystankowe trzy w starszy

W książce „Wspólny Język XXI w.” zaproponowałem (wi) tak zwane przystankowe 3♥/♠.

W	E
1 ♠	2 ♣
2 ♥	2/3/4 ♠

2♠ – przejęcie inicjatywy, ręka z aspiracjami;

3♠ – przystanek na drodze do 4♠. Partnerze moja karta jest urodziwa, ale niezbyt silna (wystarczy dobra lokalizacja figur). Nie skaczę na 4♠, by nie blokować ci ewentualnej wymiany informacji.

Po takim przystankowym 3♠ otwierającym, mając przeciętną kartę, głosi końcówkę (obrońcy nie dowiedzą się już niczego o naszych kartach), a dopiero z szansami na szlemika zgłasza krótkość lub cue-bid honorowy.

4♠ – w Polsce skok na 4♠ traktowany jest jako komunikat: partnerze ostrzegam cię, mam pełne minimum. Akcja ta ma tę zaletę, że blokuje wymianę informacji. obrońcy nie dowiedzą się już niczego o naszych kartach, tym samym będą mieli utrudniony wist.

Z powyższego wynika, że w omawianej sekwencji odpowiadający dzieli kartę na trzy przedziały siły:

- 1) zupełne minimum siły – licytuje 4♠;
- 2) nadwyżka niezbyt duża (wystarczy urodziwa karta) – licytuje 3♠;
- 3) nadwyżka wyraźna (15+ PC) – licytuje 2♠.

Kolejna sekwencja:

W	E
1 ♠	2 ♣
2 ♠	?

4♠ – minimalna karta;

3♠ – *przystankowe* (lekko nadwyżkowe);

2BA – później uzgodnienie pików, 15+ PC.

Uzgodnienie kierów:

W	E
1 ♠	2 ♣
2 ♥	?

4♥ – minimalna karta;

3♥ – *przystankowe* (lekko nadwyżkowe);

2BA – później uzgodnienie kierów, 15+ PC.

Przejdźmy jednak do nowych możliwości, jakie niesie otwierającemu forsujące uzgodnienie koloru otwarcia na poziomie dwóch.

W	E
1 ♠	2 ♣
2 ♦	2 ♠
?	

Decydujący wpływ na dalsze ustalenia licytacyjne ma charakter odzywki 2♠. Czy niesie ona z założenia aspiracje szlemikowe (np. stosujemy *przystankowe* 3♠), czy tylko uzgadnia kolor, nie precyzując siły. Jeśli wskazuje aspiracje, to otwierający powinien przekazywać precyzyjnie informacje o swojej ręce, np. zacząć od opisu układu:

2BA = 5242

3♣ = 5143

3♦ = 5-5
 3♥ = 5341
 3♠ = 6-4

I dalej, gdy partner tego zażąda, przejść do licytacji szlemowej z wykorzystaniem: cue-bidów, *non-serious* 3NT, czy odzywek intencjonalnych.

Innym sposobem dalszej licytacji jest natychmiastowe przejście do cue-bidów, z wykorzystaniem odzywki 2BA informującej o jakości koloru atutowego, a dalej także *non-serious* 3NT.

Raczej inaczej powinniśmy ustawić dalszą licytację, gdy uzgodnienie koloru starszego na poziomie dwóch (tu 2♣) ma charakter wyczekujący – nie obiecuje żadnych nadwyżek, choć ich nie wyklucza. Pamiętajmy, że nadal poważne nadwyżki może mieć otwierający (mowa o systemach o szerokiej strefie otwarć) i dlatego odpowiadający nie powinien blokować licytacji skokiem na 4♠, nawet gdy ma minimalną siłę.

W	E
1 ♠	2 ♣
2 ♦	2 ♠
?	

Teraz priorytetem powinna być informacja o sile otwarcia. *Negatywne* 2BA często wystarczy, by zakończyć licytację bez zbędnej wymiany informacji o układzie (*zasada kamuflażu*).

Krzysztof Martens o kamuflażu

Moim zdaniem, w XXI wieku, będzie to jeden z zasadniczych postulatów w nowoczesnej teorii licytacji. Dotychczas potrzeba kamuflażu w licytacji była lekceważona przez teoretyków. Niestety.

Wielokrotnie miałem okazję obserwować pary licytujące bez żadnych ustaleń, na pałę, z przyrzutu i prymitywionie. W niektórych rozdaniach taki styl przynosił znakomite rezultaty. Dlaczego? Właśnie dlatego, że w ten prymitywiony sposób miała zastosowanie idea kamuflażu. Obrońcy nie mając wielu informacji, rzadziej trafiali pierwszy wist, częściej gubili się w obronie. Z tej obserwacji należy wyciągnąć prawidłowe wnioski. Trzeba tak przygotować swój warsztat licytacyjny, aby tam gdzie precyzja nie jest konieczna osiągnąć kontrakt ostateczny, wymieniając tylko naprawdę niezbędne informacje.

Kontynuujmy nasze rozważania o sekwencjach typu:

W	E
1 ♥	2 ♣
2 ♦	2 ♥
?	

Polskie przyzwyczajenia związane z *odwrotką*, podpowiadają nam kolejny pomysł; uzgodnienie koloru (tu 2♥) jako pytanie o siłę i układ.

Najprostsze odpowiedzi:

I szczebel – słaby na piątce;

II szczebel – silny na piątce;

III szczebel – słaby na szóstce;

itd.

OBRAZOWE SKOKI Kena Rexford`a

Ken Rexford, w swej książce „Cuebidding At Bridge”, po ekonomicznym uzgodnieniu koloru starszego lansuje metodę natychmiastowego przejścia do cue-bidów (w tym atutowego) wykorzystującą *serious 3NT* oraz *obrazowe skoki*.

1. Skok bocznym kolorem

W	E
1 ♥	2 ♣
2 ♦	2 ♥
4 ♦	

Ponieważ skok zabiera przestrzeń licytacyjną, więc niewątpliwie powinien precyzyjnie opisywać rękę. Szukając analogii we wzorcach klasycznych, jest to ręka 2542 z figurami w kolorach licytowanych (modelowo dwie starsze w kierach i trzy dowolne w karach) bez zatrzymań w kolorach dubletonów, np.:

♠ 9 3 ♥ K D 10 8 6 ♦ A D W 6 ♣ 6 3

2. Obrazowy splinter

W	E
1 ♠	2 ♣
2 ♥	2 ♠
4 ♦	

Skok kolorem krótkim wskazuje singletona, a obraz ręki jest analogiczny do skoku kolorem bocznym, np. tu:

♠ A D 10 9 3 ♥ A K W 6 ♦ 6 ♣ W 6 3

Figury w kolorach longerów, brak kontroli I lub II klasy we fragmencie bocznym, tu w treflach.

3. Obrazowy skok na 3BA

W	E
1 ♠	2 ♦
2 ♥	2 ♠
3 BA	

Obrazowe 3BA obiecuje: dobre atuty (2+ figury starsze), dobry trzykarty fit w kolorze partnera (2+ figury starsze) i brak kontroli we własnym kolorze bocznym. Wniosek, pokazuje singla w czwartym kolorze. Oczywiście należy pamiętać, że ten konwencyjny skok może być stosowany wyłącznie po uzgodnieniu koloru starszego, a więc nigdy nie jest chęcią gry w BA.

Oto przykładowa ręka W dla powyższej sekwencji:

♠ A D 9 8 3 ♥ D 9 8 7 ♦ K D 5 ♣ 6

4. Obrazowy skok w kolor otwarcia

W	E
1 ♠	2 ♣
2 ♥	2 ♠
4 ♠	

To kolejny telefon do partnera, tym razem z niezwykłą wiadomością: mam dwa singletony i oczywiście obraz figur jak w poprzednich skokach.

Przykładowa ręka W:

♠ A D 9 8 6 3 ♥ K D W 5 4 ♦ 10 ♣ 6

Rozważania o nowych ścieżkach licytacyjnych na bazie ekonomicznego uzgodnienia starszego koloru można rozszerzyć na kolejną okrajnię licytacji. Możliwe są także inne koncepcje skoków (inaczej zdefiniowane). Wnioski z tego płynące mogą okazać się bardzo interesujące.

Poniżej prezentujemy opisowe skoki stosowane przez parę Lauria – Versace. Przypominamy, że grają oni pełną strefą i mają własną bazę licytacji *two-over-one*, a więc *opisowe skoki* konwenują z ich systemem. Oczywiście każda para może nadać tym odzywkom inne znaczenie, tak by stały się spójne z ich własnym systemem licytacji.

W	E
1 ♠	2 ♣
?	

3 ♦ – 5 pików/5 trefli, 15+ PC;

3 ♥ – 7+ pików, 11-14, karta z którą zwykły śmiertelnik skacze 4♠;

3 ♠ – 5 pików/5 trefli 11-14, punkty w kolorach długich;

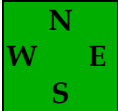
3 BA – 5 pików/5 trefli 11-14, punkty w kolorach krótkich.

Wszystkie układy z kolorem karowym/kierowym otwierający opisuje zaczynając od naturalnego rebidu 2♦/♥.

Po otwarciu 1♥ – obowiązuje ten sam schemat.

Oto przykłady licytacji w wykonaniu par włoskich.

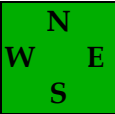
Przykład 1

♠ K 10		♠ A D 9
♥ K D 9 7 5		♥ A 6
♦ D		♦ K W 9 5 2
♣ K 9 7 5 4		♣ D 10 8

W Versace	E Lauria
1 ♥	2 ♦
3 BA ¹	pas

¹ – 11-14PC, 5 kierów i 5 trefli. Punkty w kolorach krótkich!!!

Przykład 2

♠ A 8 6 4		♠ 5
♥ A K W 6		♥ 9 7
♦ 9 7 6 2		♦ A D W
♣ K		♣ A D 10 9 7 5 3

W Cima	E Giubilo
1 ♦	2 ♣
3 BA ¹	4 ♣ ²
4 ♦ ³	4 BA ⁴
5 ♣ ⁵	6 ♣ ⁶
pas	

¹ – 15-17 PC, 4441 z **singlową figurą!!!**

² – inwit do szlemika w trefle lub w kolorze starszym;

³ – pokaż uzgodniony kolor;

⁴ – interesuje mnie szlemik treflowy;

⁵ – minimum siły;

⁶ – werdykt.

Przykład 3

♠ A D 10 9 8 7 5 4		♠ W
♥ A 2		♥ K D 9 5
♦ W 9 2		♦ A K 10 6 4
♣ –		♣ K 9 4

W Lauria	E Versace
1 ♠	2 ♦
3 ♥ ¹	3 ♠
4 ♣ ²	4 ♦ ²
4 ♥ ²	4 BA ³
6 ♣ ⁴	6 ♠
pas	

¹ – 11-14 PC, 7+ pików. 4♠ niepotrzebnie zawyżałoby licytację;

² – cue-bidy;

³ - Blackwood;

⁴ - 2 asy + renons trefl.

Powyższe przykłady pokazują, jak współcześnie wygląda brydż w wykonaniu graczy profesjonalnych. A ponieważ zdarza się, że o zwycięstwie w wielorozdaniowym meczu decyduje niekiedy 1 IMP, więc każdy perfekcyjnie wylicytowany kontrakt może zdecydować o sukcesie.

Przejdźmy do kolejnych problemów związanych ze zmieniającą się bazą współczesnych systemów.

Dzisiejsze systemy licytacji są znacznie bardziej zróżnicowane. Coraz częściej pojawiają się odzywki transferowe. Na przykład po otwarciu 1♣, transferowe odpowiedzi 1♦/♥/♠ nikogo już nie dziwią. Takie rozwiązanie, ze względu na swoje zalety, zyskuje coraz większą popularność. Także w licytacji dwustronnej transfery zyskują na popularności. Do tego dochodzą jeszcze sztuczne odzywki informujące o ficie w kolorze otwarcia, np. *podniesienia Bergena*.

Wiedza o tym, jak radzić sobie ze sztucznymi odzywkami, jest konieczna, by skutecznie rywalizować na współczesnym polu walki.

Na początek weźmy *słabe otwarcie 1BA*, które zyskuje coraz większą popularność, zwłaszcza w grze turniejowej.

W	N	E	S
1 BA ¹	pas	2 ♣	ktr.

¹ - 12-14 PC.

Gdy E trzyma słabą rękę naprzeciwko słabego BA, to chcąc uniknąć kontry karnej na BA, sugeruje siłę, głosząc *Staymana 2♣*, np. z ręką:

♠9863 ♥W54 ♦10765 ♣95

Złoczyńcy uciekają od sprawiedliwej kary! Na tę szerzącą się chorobę popularnym lekiem jest siłowa kontra na 2♣ w składzie bezatutowym. Pełną koncepcję licytacji obrońców po słabym otwarciu 1BA można znaleźć np. w książce M. Lawrence'a „Kontra - nowe znaczenia starej odzywki”.

Wróćmy na chwilę do silnego otwarcia 1BA.

W	N	E	S
1 BA ¹	pas	2 ♣/♦/♥	ktr.

¹ – 15-17 PC.

Kontra na *staymana* i transfery służy wskazaniu wistu, zwłaszcza na potencjalny kontrakt bezatutowy, a więc wskazuje nie tylko wartości w skontrowanym kolorze, ale także długość.

Popatrzmy teraz na taką sekwencję:

W	N	E	S
1 ♠	pas	3 ♦ ¹	ktr.

¹ – inwit do końcówki z fitem czterokartowym w pikach.

Teraz kontra wistowa będzie zdecydowanie mniej przydatna. Po pierwsze, przeciwnicy nie będą grać 3BA, które możemy obłożyć, pokazując swój longer, lecz 3♠ lub 4♠. Po drugie mogą mieć krótkość w karach i nasza kontra może im pomóc w podjęciu decyzji co do ostatecznego kontraktu. Mogą też stwierdzić, czy położenie ich figury karowej jest korzystne, czy też nie. Na przykład otwierający, mając kartę:

W₁: ♠D9863 ♥W2 ♦KW5 ♣AW9

po kontrze wistowej S przyjmie inwit do końcówki pikowej. Natomiast jeśli WE posiadają:

Otwierający		E₁:	E₂:
♠ KD765		♠ A1098	♠ A1098
♥ A9		♥ K863	♥ K863
♦ 987		♦ K54	♦ 5
♣ A108		♣ 54	♣ W962

W	N	E	S
1 ♠	pas	3 ♦ ¹	ktr.
pas	pas	?	

¹ – inwit do końcówki z fitem czterokartowym w pikach.

to po wyczekującym pasie W, E z pierwszą ręką poprzestanie na 3♠, zaś z drugą – nie będzie miał wątpliwości, że właściwym jest kontrakt 4♠.

Jest jeszcze ważniejszy powód, by kontra miała znaczenie inne niż wskazanie wistu. Gdy przeciwnicy mają dużo pików, to nasza strona ma krótkość w tym kolorze i kontra powinna być ukierunkowana na znalezienie własnego kontraktu, a nie na wskazanie wistu. Proszę zauważyć, że przeciwnicy wcale nie muszą mieć przewagi siły, bowiem siła inwitu 3♦ wynika zazwyczaj z układu a nie liczby miltonów.

I tak doszliśmy do wniosku, że kontra powinna być wywoławcza, a tym samym kolor przeciwnika (tu 3♠) możemy przeznaczyć na wskazanie dwukolorówki 5-5, kiery i młodszy.

Nieco zdziwiło mnie (*wi*), gdy oglądając na BBO transmisję z poważnych zawodów, obrońca w omawianej sekwencji skontrował 3♦ z kolorem ♦ADWxx, jako wskazanie wistu. Świadczy to jedynie o tym, że tego typu sekwencje wymagają dyskusji w parze.

Jesteśmy po pasie

W	N	E	S
–	–	–	pas
1 ♠	pas	3 ♦ ¹	?

¹ – inwit do końcówki z fitem czterokartowym w pikach.

Kontra – nadal wywoławcza.

3♠ – nadal dwukolorowe, ale ponieważ nie otworzyliśmy podlimitową dwukolorówką 2♥ (*Wspólny Język*), tym samym nie możemy mieć układu 5-5, ale można tę zapowiedź przeznaczyć na wskazanie układu 6m-4s.

Ten sam model postępowania zastosujemy także w sekwencji:

W	N	E	S
1 ♠	pas	2 BA ¹	?

¹ – inwit do końcówki z fitem.

Natomiast po kontrze partnera na 1♠, czyli w sekwencji:

W	N	E	S
1 ♠	ltr.	2 BA ¹	?

¹ – inwit do końcówki z fitem.

wielkiej siły mieć raczej nie będziemy:

3♣/♦/♥ – bez aspiracji, słabe przygotowanie do ewentualnej obrony;

4♣/♦/♥ – układowe, o podobnych intencjach;

3♠ – zdarzyć się może, że to jednak my mamy przewagę siły, więc kolor przeciwnika można przeznaczyć na konstruktywną rękę z czterema kierami.

ltr. – *kontra odpowiedź*, wskazuje na chęć walki z układem 4m-4♥;

Uwaga! Kontra możemy licytować także z pięciokartem i ręką zapewniającą miltonowy bilans na końcówkę (to będzie rzadki przypadek) – wówczas końcówkę 4♥ zgłosimy, gdy wróci do nas 3♠, a skontruujemy – gdy powróci 4♠. W ten sposób przekazemy partnerowi informację, że przewaga siły jest jednak po naszej stronie.

Szczegółową strategię postępowania w powyższej sekwencji należy wypracować z partnerem.

Licytacja po transferowej odpowiedzi przeciwników

W	N	E	S
1 ♣	pas	1♥ ¹	?

¹ – transfer, 4+ piki.

Transferowe odpowiedzi po naturalnym lub półnaturalnym otwarciu 1♣ stają się coraz bardziej popularne. 1♦ pokazuje cztery lub więcej kierów, 1♥ cztery lub więcej pików, zaś 1♠ jest transferem na 1BA. Takie rozwiązanie daje większy komfort dalszej licytacji stronie otwierającej.

Oczywiście otwiera się też nowa przestrzeń dla obrońców i warto ją właściwie wykorzystać. Naturalnym rozwiązaniem jest, by kontra była równoważnikiem wejścia 1♥ (bez górnej granicy siły!), zaś 1♠ zastąpiło kontrę wywoławczą.

Kolejny przykład:

W	N	E	S
1 ♣	pas	1/2 ♠ ¹	ktr.

¹ – transfer na BA.

Kontra wskazuje longer pikowy i steruje wist na kontrakt bezatutowy, do którego przymierzają się przeciwnicy.

Jak widać obrońcy też mogą i powinni wykorzystać licytację transferową przeciwników.